

Violeta AleksiÄŧ - Negde u mojoj pesmi

Autor Ljuba
Wednesday, 27 July 2011
Poslednji put aÄ¼urirano Sunday, 31 July 2011

28.07.2011. godine sa
poÄ•etkom u 20:30 u restoranu Koliba odrÄ¼ano je
Poetsko-MuziÄ•ko veÄ•e *NEGDE U MOJOJ PESMI* pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄŧ... Za muziÄ•ki trenutak pobrinuo se Miki PetroviÄŧ, poznati
kruÄ¼evaÄ•ki muziÄ•ki umetnik... UÄ•estvovali su pesnici: Ljuba ObradoviÄŧ,
Spasoje Ä½. MilovanoviÄŧ, Svetlana DjurdjeviÄŧ i autorka
Violeta AleksiÄŧ... Ovo veÄ•e zajedniÄ•ki su organizovali Kulturni centar
KruÄ¼evac i Restoran *KOLIBA*, a sve je osmislila i nadahnuto
realizovala Jelena DjordjeviÄŧ -
organizator KCK... Pa izvolite, pogledajte kako je to bilo iÄ
uÄ¼ivajte...

Violeta Salkica
AleksiÄŧ i Jelena DjordjeviÄŧ

A
NEMA TE

Opet te nema ...

Uzalud pitam lutalice
noÄŧi gde se tvoje stope kriju
i laÄ¼em kad kaÄ¼em da
svejedno mi je,
samo sebe i druge
zavaravam ...

Nema te,
ni u mraÄ•nim ulicama
tudjih tajni,
ti se uvek veÄ¼ito od
mene krijeÄ¼i,
dok te ja oÄ¼ajniÄ•ki
traÄ¼im,
kad teÄ¼ko mi je,
tebe opet,
u inat meni,
nema ...

Ä© Violeta Salkica
AleksiÄŧ

Ljubodrag ObradoviÄ‡
govori o knjizi *NEGDE
U MOJOJ PESMI*

pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄ‡...

U
POEZIJI JE TO TAKO - stihoviÄ‡ te dirnu, il te ne dodirnu!

Oduvek
je bilo pesnika koji su
savrÄ‡eno znali da se pesmom ne moÄ‡e promeniti svet, ali to sebi nikad
nisu hteli da priznaju iÄ‡ svim svojim biÄ‡em
suÄ‡ verovali da je to ipak
moguÄ‡e i ta vera i nada ih je u Ä‡ivotu vodila i pokretala na velika
pregnuÄ‡a i stvaralaÄ‡tvo...Ä‡ Violeta svakako spada u
tuÄ‡ grupu odabranih
pesnika koji Ä‡ive za umetnost, paÄ‡ otvoreno i kaÄ‡e VIVA LA
ARTE,Ä‡ uÄ‡ uvodnoj reÄ‡iÄ‡ svoje knjge poezije
NEGDE U MOJOJ PESMI !

Jer
Ä‡injenica je da poezija u sebi ima snagu da one koji u nju veruju i
prepuste se njenim Ä‡arima, ponese Ä‡ i uznese u jedan bolji,
sanjani
svet, u kojem je i sam Ä‡ivot onaj sanjani i samim tim prihvatljiv!

Ja
liÄ‡no,Ä‡ oduvek sam verovao da je neko pesnik ako napiÄ‡e samo
jednu pravu
pesmu! A kada mi je Jelena predloÄ‡ila da proÄ‡itam neke od pesama
Violete AleksiÄ‡ i priprelim se za uÄ‡eÄ‡e u ovoj promociji, nasumice sam
izabrao desetak pesama, iskopirao ih i prepustio se Ä‡ari isÄ‡itavanja i
isÄ‡ekivanja koji Ä‡e me vetar iz njih poneti. VeÄ‡eras znam da je Violeta
pesnik...

ZaÄ‡to
ti priÄ‡am svoju priÄ‡u?
HoÄ‡teÄ‡ li zaista
razumeti o Ä‡emu zborim,
da li Ä‡teÄ‡ shvatiti
kad usporim,
svoj korak na utrci,
ovog sunovrata!?

Ne volim saÄ‡aljenja
i ne trebaju mi laÄ‡ne
ruke prijateljstva
na ramenu.
NiÄ‡ta to ne menja!
To su samo reÄ‡i

reÄ•ene,
u vetar uzaluda na
kamenu!

Jer
u poeziji je to tako, stihovi il te dirnu, il te ne dodirnu!!! Å to se
mene tiÄ•e, priznajem, poezija Violete Salkice AleksiÄ†, je prostrujala
mojim venama i svrstala me uÄ oboÄ¼avace koji Ä†e rado iÄiÄ•itavati
njene stihove i otvoriti vrata sajta PoezijaSCG, Ä•iji sam ja vlasnik i
urednik, za lepotu i sjaj koji iz Violetine poezije zraÄ•i.

U to
ime Ä¼elim da i sve Vas ponese lepota ovog trenutka i dubina koja zraÄ•i
iz jednostavnih i jasnih stihova i da Violetu nagradite aplauzom da
istraje na putu kojim je krenula, a to je put u srce umetnosti, Äito joj
i ja najiskrenije Ä¼elim! Ä½IVELA UMETNOST!!!

Ljubodrag ObradoviÄ†

Spasoje Ä½. MilovanoviÄ†
je izgovorio sledeÄ†e stihove

KOLIBA

Dobro veÄ•e kolibo,
nisi me joÄi zaboravila?!
Ja sam onaj pegavi
momÄ•iÄ†,
Äito svojim glasom
donesoh novost u tebe.
Ostaro sam, veÄ†
odavno mi niko nije tepao kao detetu,
luta sam, moja
kolibo po mnogim palatama srebra
i nudiÄie mi velik
bogatluk da budem deo njih,
u svakoj bejaÄie
hladno.
Srebro ne ume da
greje kao Äito zna oganj,
na sred
unutraÄijnosti tvoje,
gde smo svi skupa
jeli iz jedne posude.
Pa i ako u tebi,
odavno veÄ†,
viÄie niko ne kiti
prostor sjajem glasova,
Ä•esto sam sanjao
drvene perde gde se ko deran verah.
Stari krevet i
kolevka, moja prva radost
i tvoja dobrodoÄjlica
mom rodjenju,

hiljade udobnih
duĀjeka nisu mogli zameniti,
meku tvrdoĀtu otomana
mog detinjstva ..
Dobro veĀe kolibo,
moj jedini i najdraĀi dome,
hvala ti Ājto me
Ākripom svojih zardjalih vrata,
primaĀj u svoja nedra.

Hvala ti Ājto si
saĀuvala sve ono Ājto mi je znaĀilo.
VraĀtam ti se usahao,
od bednog sjaja svog
dragog kamenja,
vraĀtam u zrakastu
toplinu praĀjine tvoje,
Ājto me je Āekala
verno,
svih ovih godina.

Ā© Violeta Salkica
AleksiĀt

Ljubodrag ObradoviĀt

Violeta, Jelena i
Svetlana DjurdjeviĀt

Violeta Salkica
AleksiĀt i Jelena DjordjeviĀt

Za muziĀki trenutak
pobrinuo se Miki PetroviĀt

Violeta Salkica
AleksiĀt i Jelena DjordjeviĀt

PLAKAT